SENINEL

Şi de data aceasta, la "Cooperative Key 2002" C-130 Hercules aparţinând Forţelor Aeriene ale României a fost deosebit de solicitat. Iată-l în această fotografie pe timpul unei decolări de pe aerodromul Saint-Dizier

Exerciţiul aerian real NATO/PfP „COOPERATIVE KEY 2002" desfăşurat la baza militară aeriană Saint-Dizier, din Franţa

EXAMEN DEOSEBIT DE COMPLEX, TRECUT CU BRIO DE FORŢELE AERIENE ALE ROMÂNIEI

paginile 4-5

Jurământ de credinţă la Academia Forţelor Aeriene

"ONOARE ŞI PATRIE" – PE DRAPEL ŞI ÎN SUFLET

pagina 2

A mai rămas o lună până la summit-ul NATO de la Praga

pagina 3

DIALOG CU CITITORII

pagina 7

Pregătirea s-a încheiat,

ÎNCEPE MISIUNEA!

pagina 6

La Campionatul Militar de Cros

AI NOŞTRI, DIN NOU PE PODIUM

pagina 8

ONOR ARMATEI ROMÂNE!

Când lumina blândă a toamnei îmbracă pe de-a întregul relieful sufletului nostru, coboară din calendare Ziua Armatei Române – 25 OCTOMBRIE. Gândurile scapără sintagme pe care le-a nutrit tradiţia şi nu ştii unde să-ţi opreşti trimiterile în istoria unui neam nerăzboinic, dar mereu condamnat să lupte pentru a se apăra, pentru a rămâne pe vatra lui, pentru a-şi păstra fiinţa.

25 Octombrie 1944 este reperul modern al unei confruntări neîntrerupte de la Burebista şi Decebal încoace. Eliberarea, în toamna lui 1944, a unui teritoriu asupra căruia s-a năpustit, în vreme, din toate părţile furia răului este răspântia dinspre noi a unei istorii prea de multe ori tragice, dar mereu glorioase prin voinţa şi jertfa ostaşului român oricând va fi trăit şi luptat acesta.

La anul 2002, în luna octombrie, Armata Română se află într-o zodie înnoită şi înnoitoare, la capăt şi început de drum, dacă ne raportăm la ceea ce ne aşteptăm să se întâmple peste numai o lună, la Praga. O dată invitată să facă parte din NATO, România va avea o altă armată. Una mai mică, mai redusă ca număr de oameni, dar mai puternică prin funcţionarea structurilor, prin folosirea unei dotări moderne, prin supleţe şi mobilitate. Sigur, transformările au fost şi vor fi dureroase dacă facem trimiteri la persoane, la oameni, la unii oameni. Lumea se schimbă de la o zi la alta, trebuie să se schimbe şi România, şi armata ei, dar şi noi, cei ce îi suntem oşteni.

Cum suportă Armata Română acest proces? Bine, dacă ne gândim că militarii ei au acţionat în Angola, în Somalia, în Bosnia-Herţegovina şi, mai nou, în Afganistan.

Ca să folosesc o expresie a timpului, voi spune că Armata Română s-a mişcat, se mişcă repede şi nu poate fi călcată de şenilele tradiţionalismului excesiv, ale conservatorismului. Ca dovadă, aducem faptul că în lupta pentru intrarea în NATO, Armata României a fost şi este vârful de lance al naţiunii.

Acum, la sărbătoarea uneia dintre cele mai prestigioase instituţii ale statului nostru, gândim cu recunoştinţă la cei ce i-au fost şi-i sunt oşteni şi cu încredere într-o perspectivă demnă de gloria înaintaşilor, între armatele NATO.

LA MULŢI ANI!

Prezentaţi onorul Armatei Romøne!

Comandor DUMITRU AMARIEI

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 16 (49) • OCTOMBRIE – 2002

Jurământ de credinţă la Academia Forţelor Aeriene

"ONOARE ŞI PATRIE" – PE DRAPEL ŞI ÎN SUFLET

Sâmbătă, 12 octombrie a.c., studenţii anului întâi ai Academiei Forţelor Aeriene au depus Jurământul Militar. La ceremonial au participat: reprezentantul ministrului apărării naţionale – directorul Statului Major al Forţelor Aeriene, general de brigadă Marinel Nicolae –, reprezentanţi ai instituţiilor publice şi ai instituţiilor de învăţământ superior din municipiul Braşov, veterani de război, cadre militare active şi în rezervă, reprezentanţi ai instituţiilor mass media locale, rude ale elevilor.

"Jur să-mi apăr ţara chiar cu preţul vieţii"

Solemnitatea sfântului Legământ

Marşul ritmat intonat de fanfara Academiei Forţelor Aeriene mi-a stârnit amintiri. Amintiri plăcute, emoţionante… Parcă mai ieri mă aflam eu însumi acolo, de cealaltă parte a platoului de instrucţie, căutând cu înfrigurare un chip familiar în mulţimea nesfârşită a invitaţilor care veniseră din toate colţurile ţării pentru a fi alături de copiii, fraţii, nepoţii sau prietenii la unul dintre cele mai solemne momente ale existenţei lor: Legământul cu Ţara.

Îi priveam pe tinerii aceştia frumoşi, care se aflau acum înaintea noastră, cu oarecare invidie. Nu pentru că efortul lor de a-i identifica pe cei dragi în rândul invitaţilor – câteva zeci de persoane aşteptând cu nerăbdare începerea ceremoniei – era mult mai mic decât odinioară. Îi invidiam pentru că simţeam cum creşte în ei sentimentul cutezanţei, al încrederii în forţele proprii şi al utilităţii, cu fiecare frază rostită răspicat, cu maturitate şi hotărâre deplină: **„jur credinţă patriei mele, România. Jur să-mi apăr ţara chiar cu preţul vieţii. Jur să respect legile ţării şi regulamentele militare. Aşa să-mi ajute Dumnezeu!"**

Alocuţiunea rostită de Adrian Gabor, în calitate de reprezentant al studenţilor din anul întâi, a demonstrat faptul că aceştia au înţeles adevărata semnificaţie a legământului cu ţara: „Depunerea Jurământului Militar este, pentru noi, un prilej de bucurie şi, totodată, un moment măreţ şi emoţionant. Astăzi am jurat credinţă patriei, am jurat să luptăm pentru apărarea valorilor naţionale şi pentru apărarea acestui popor binecuvântat. Am jurat să dăm dovadă de curaj şi înţelepciune şi să slujim Drapelul, sub semnul onoarei şi gloriei militare. Suntem mândri că ni se oferă şansa de a deveni ofiţeri de nădejde ai Armatei Române, adevăraţi străjeri ai spaţiului aerian, demni urmaşi ai glorioşilor noştri înaintaşi".

Puţini, dar foarte buni

Numărul mic al studenţilor din anul întâi m-a făcut să cred, iniţial, având vie în amintire concurenţa acerbă din anul în care eu însumi am trăit emoţiile examenului de admitere în Academia Forţelor Aeriene, că profesia de ofiţer nu mai reprezintă o tentaţie pentru tinerii zilelor noastre. Din fericire, lucrurile nu stau chiar aşa.

Anul acesta, Academia „Henri Coandă" a scos la concurs un număr de 25 de locuri pentru arma aviaţie. Numărul tinerilor care s-au înscris pentru concursul de admitere a fost, ca şi în anii trecuţi, mare. Cea mai dificilă probă s-a dovedit a fi examinarea medicală, desfăşurată la Institutul Naţional de Medicină Aeronautică şi Spaţială, datorită faptului că, începând din acest an, toţi candidaţii la profilul aviaţie trebuie să fie apţi pentru zborul pe avioane supersonice. În urma controlului medical, numai 19 candidaţi au mai rămas pentru a susţine probele scrise la matematică-fizică şi psihologie-sociologie. Cei care şi-au imaginat că examenul s-a încheiat o dată cu proba medicală, doar pentru că numărul celor apţi pentru zborul pe avioane supersonice era mai mic decât numărul locurilor disponibile, s-au înşelat! La final, numai 11 candidaţi au îndeplinit toate condiţiile, fiind declaraţi admişi în această instituţie militară de învăţământ superior!

Astăzi – invitaţi, mâine – studenţi merituoşi ai Academiei Forţelor Aeriene

Cea mai fericită a fost, aşa cum era şi firesc, Alexandra Andreea Ciubotaru, deoarece ea a fost prima înscrisă pe lista reuşitei. Alexandra, în vârstă de 19 ani, este din Piatra Neamţ şi mi-a mărturisit că pasiunea pentru aviaţie a deprins-o urmărind foarte des emisiunile postului de televiziune „Discovery". La început, prin clasa a VIII-a, visa să devină însoţitoare de bord, însă, cu trecerea timpului, şi-a dat seama că vrea mai mult. Aşa se face că astăzi este studentă în anul întâi la Academia Forţelor Aeriene şi, se pare, a şi uitat emoţiile examenului

Studenta Alexandra Andreea Ciubotaru – prima dintre cei mai buni

de admitere: „Nu mi-am făcut griji; ştiam că voi reuşi, pentru că în ultimul an m-am pregătit asiduu pentru acest examen. Ce este mai greu abia acum urmează. Mi-am propus să trec toate testele şi să devin pilot pe supersonic!"

Instituţie cu adevărat academică

Academia Forţelor Aeriene a fost acreditată ca instituţie de învăţământ superior de către Comisia Naţională de Evaluare şi Acreditare Academică în anul 2001, în urma unui amplu proces de pregătire, concretizat în depăşirea etapelor de autorizare provizorie. În prezent, această instituţie pregăteşte ofiţeri de aviaţie, radiolocaţie, artilerie şi rachete antiaeriene, aceştia obţinând, în urma examenului de licenţă, titlul de „licenţiat în ştiinţe militare", în specializarea „managementul organizaţiilor".

Disciplinele pe care studenţii le parcurg în cei patru ani de pregătire sunt, după caz, obligatorii, facultative sau opţionale şi sunt grupate în patru module: pregătirea militară de bază, disciplinele fundamentale, disciplinele de profil şi specialitate şi disciplinele complementare. Pregătirea militară de bază vizează formarea competenţei de luptător, prin dezvoltarea capacităţilor necesare conducerii acţiunilor de luptă ale grupei şi ale plutonului. Disciplinele fundamentale – matematică, fizică, informatică, probabilităţi, comunicare în conducere, management, filozofie, sociologie etc. – asigură baza teoretică pentru dezvoltarea ulterioară ca specialişti. Disciplinele de profil şi specialitate vizează formarea specialiştilor în aviaţie, radiolocaţie, artilerie şi rachete antiaeriene. Un rol deosebit de important revine disciplinelor complementare, studenţii pregătindu-se nu numai pentru a deveni specialişti ai armelor, ci şi lideri militari, iar o bună capacitate de analiză a contextului politico-militar în care se desfăşoară anumite evenimente şi fenomene ale zilelor noastre presupune o sferă foarte largă a cunoştinţelor de cultură generală.

În cadrul Academiei Forţelor Aeriene funcţionează Catedra de ştiinţe fundamentale, condusă de profesorul universitar doctor în matematică Ştefan Nedelcu, Catedra de electronică şi informatică, sub conducerea locotenent-colonelului şef de lucrări inginer Mihai Miron, Catedra de ştiinţe militare şi manageriale, coordonată de maiorul Dumitru Dinu, Catedra de instrucţie militară de bază, gestionată de locotenent-colonel Ion Creţulescu, şi Catedra de forţe aeriene, condusă de căpitan-comandorul profesor militar inginer Gheorghe Levcenco.

Cadrele didactice ale Academiei sunt reunite în Corpul cadrelor didactice universitare – alcătuit din preparatori, asistenţi, lectori universitari, conferenţiari şi profesori – şi Corpul instructorilor militari – format din ofiţeri specialişti.

Încă de la înfiinţare, Academia Forţelor Aeriene a colaborat permanent cu celelalte instituţii de învăţământ superior, militare şi civile, în cadrul numeroaselor sesiuni de comunicări ştiinţifice organizate până în prezent. În acest domeniu, un loc aparte îl ocupă colaborarea cu Universitatea Transilvania, din Braşov, care a sprijinit Academia în parcurgerea tuturor etapelor procesului de acreditare prin schimburile de experienţă care au avut loc între cadrele didactice ale celor două instituţii. În prezent, **rectorul Academiei „Henri Coandă", generalul de flotilă aeriană Constantin Zaharia**, este membru al Consiliului Naţional al Rectorilor.

„Faptul că, în momentul de faţă, nivelul de pregătire al studenţilor noştri este apreciat la adevărata sa valoare este dovedit de bursele oferite acestora de către instituţii militare de învăţământ superior din străinătate."- îmi mărturiseşte, fără falsă modestie, şeful secţiei învăţământ, colonelul doctor inginer Stelian Pînzaru. Astfel de burse au fost oferite studenţilor Academiei „Henri Coandă" de către Academiile Forţelor Aeriene din: SUA – unde îşi desfăşoară activitatea Ştefan Ionuţ Furtună, student în anul II aviaţie, şi Adrian Grădinaru, student în anul IV aviaţie; Grecia – unde se

Pecetluind eternul legământ cu ţara

pregăteşte Gabriel Ciprian Andruseac, student în anul I aviaţie, şi Japonia – unde studiază Daniel Bereş, student în anul III radiolocaţie.

Aproape de Dumnezeu

La 24 noiembrie 2001 a fost sfinţită biserica Academiei Forţelor Aeriene, pentru a oferi studenţilor posibilitatea de a-şi întări echilibrul spiritual, în demersul lor de a găsi soluţii conflictelor interioare cu care se confruntă. „În biserică, studenţii vin pentru sufletele lor - îmi mărturiseşte preotul militar iconom al Academiei Forţelor Aeriene şi al garnizoanei Braşov. În spiritul învăţăturii Domnului nostru Iisus Hristos, nu putem vorbi de dragoste de ţară, caractere puternice şi spirit de jertfă, dacă nu suntem buni creştini".

Aici, în biserică, înţeleg parcă mai profund semnificaţia cuvintelor rostite de rectorul Academiei Forţelor Aeriene, la pecetluirea momentului solemn al depunerii Jurământului Militar: „Studenţi militari, de azi înainte, prin voia voastră şi ocrotirea lui Dumnezeu, v-aţi legat pe viaţă de Ţară. Fiţi demni de acest legământ! Dumnezeu să vă ajute!"

Locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU

A mai rămas o lună până la summit-ul NATO de la Praga

"POT AFIRMA CU CERTITUDINE CĂ ROMÂNIA RĂMÂNE UN CANDIDAT SERIOS LA ADMITEREA ÎN ALIANȚA NORD-ATLANTICĂ... EA A ÎNREGISTRAT PROGRESE CONTINUE, SEMNIFICATIVE, PRIVIND TOATE PROBLEMELE REFERITOARE LA CANDIDATURA PENTRU NATO!"

Da, acesta este mesajul pe care ambasadorul Statelor Unite la NATO, Nicholas Burns, îl transmite României cu circa o lună înainte de istorica reuniune la nivel înalt de la Praga, din 21–22 noiembrie 2002, care va nominaliza noii membri ai Alianței Nord-Atlantice. Demnitarul american exprimă, de fapt, poziția Washingtonului, favorabilă extinderii "robuste" a NATO – cu șapte noi membri, printre care și ROMÂNIA – și explicitează, într-un fel, decizia Camerei Reprezentanților din Congresul S.U.A. care, prin Rezoluția nr. 468 din 7 octombrie a.c., cu privire la securitatea trans-atlantică și întărirea NATO, recomandă admiterea în Alianța Nord-Atlantică, la summit-ul de la Praga, a șapte state. În documentul respectiv se face prima **nominalizare oficială** a țărilor ce vor fi invitate la integrarea euro-atlantică, și anume: **ROMÂNIA, Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, Slovacia** și **Slovenia.**

În același sens, în discursul rostit în cadrul Consiliului pe probleme de relații internaționale de la Chicago, subsecretarul american de stat pentru probleme politice, Marc Grossman, a subliniat semnificația deciziei S.U.A de a susține extinderea Alianței Nord-Atlantice cu șapte state: primirea de noi membri în NATO va lărgi considerabil aria de securitate și stabilitate în Europa și va aduce noi aliați în campania de lungă durată împotriva terorismului internațional. De altfel, "criteriul standard" ce va fi aplicat în evaluarea candidaților la aderare, la reuniunea din capitala Cehiei, îl va reprezenta contribuția fiecăruia dintre aceștia la securitatea zonei euro-atlantice, la lupta împotriva terorismului.

Încă și mai încurajator pentru șansele reale ale României de a fi invitată la aderarea la NATO, peste o lună, îl constituie discursul adjunctului consilierului pe probleme de securitate națională a S.U.A., Stephen Hadley, în cadrul recentei Conferințe de la Bruxelles "Praga 2002: provocare și schimbare pentru NATO", în care se afirmă, printre altele: "Ceea ce este adesea omis este faptul că o Alianță extinsă se dovedește a fi, incontestabil, o Alianță mai puternică, mai sigură. Dacă, spre exemplu, România devine membră a NATO, vom aloca mai puțin timp pentru temerile legate de apărarea României împotriva unei amenințări ipotetice. Dar vom aloca mai mult timp pentru a identifica cea mai bună modalitate de utilizare a capacităților României, cum ar fi <<Scorpionii Roșii>>, de pildă, unitate combatantă prestigioasă care deja se află dislocată în Afganistan, pe frontul antiterorist...".

Sprijinul unanim pentru extinderea Alianței Nord-Atlantice cu șapte noi membri a fost exprimat și la nivelul Adunării Parlamentare a NATO, în cadrul căreia liderii celor 19 delegații au recomandat, pe baza unor argumente incontestabile, ca la summit-ul de la Praga să fie invitate să adere la Alianță șapte state, printre care și ROMÂNIA. Iar în **"Declarația privind Transformarea NATO",** document adoptat pe timpul reuniunii de la Bruxelles a Comisiei Permanente a Adunării Parlamentare a NATO, s-a subliniat faptul că cele șapte țări candidate la integrare au înregistrat progrese certe pe linia apropierii de Alianță, înfăptuind reforme radicale pe plan intern, susținând operațiile militare NATO din Balcani și contribuind substanțial la războiul împotriva terorismului. "Există un consens din ce în ce mai sporit, de ambele părți ale Atlanticului, asupra faptului că extinderea cu încă șapte state reprezintă cheia viitorului Alianței Nord-Atlantice" – a conchis președintele Adunării Parlamentare a NATO, Rafael Estrella.

Susțineri certe și sprijin declarat pentru admiterea României în NATO s-au exprimat, individual, în mai toate capitalele celor 19 state membre ale Alianței. Astfel, la Oslo, șeful departamentului Politici de Securitate din Ministerul de Externe, J. Bronebakk, a afirmat public că "România și-a îndeplinit în totalitate și profesional angajamentele în vederea admiterii în NATO... Norvegia sprijină o extindere masivă a Alianței – de la Marea Baltică, la Marea Neagră... Punctul de vedere al Norvegiei va fi exprimat, oficial, cu 7–10 zile înainte de summit-ul de la Praga și el va ține seama de modul în care fiecare stat candidat la aderare și-a îndeplinit cerințele MAP și de poziția lui de furnizor sau consumator de securitate".

La Paris, pe timpul întrevederii cu secretarul general al NATO, lordul George Robertson, ministrul francez de externe, Dominique de Villpin, a reafirmat că Franța se declară de acord cu extinderea NATO cu șapte state și, în particular, sprijină admiterea ROMÂNIEI în Alianță pentru progresele obținute pe linia reformei militare și atașamentul față de Organizața Atlantică.

O declarație asemănătoare a făcut și ministrul apărării al Canadei, John McCallum, iar generalul Sanz Roldan, subsecretar general pentru politica de apărare din cadrul Ministerului Apărării al Spaniei, și-a exprimat satisfacția pentru extinderea NATO cu șapte state, aceasta contribuind la întărirea flancului sudic al Alianței. În context, demnitarul de la Madrid a spus că "se simte nevoia ca, o dată cu lărgirea Organizației, să se înființeze un comandament regional sau subregional de est". Și, de ce nu, poate chiar în România – spunem noi!

Așadar, și cu circa o lună înainte de reuniunea la nivel înalt de la Praga, România se află pe lista candidaților la integrarea în NATO, numele ei figurând în mai multe documente oficiale. Țara noastră se bucură de susținerea declarată a celor 19 membri ai Alianței și speră cu îndreptățire să fie nominalizată la summit-ul din capitala Cehiei, ceea ce ar fi în asentimentul a peste 80 la sută dintre români. Doamne ajută!

Pagină realizată de
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE

8DIRECȚII DE ACȚIUNE. Agenția de știri **PAP** relatează că, pentru perioada 2003–2008, în Polonia sunt prevăzute următoarele direcții de acțiune pentru modernizarea Trupelor de Aviație și Apărare Antiaeriană: **Pentru Aviație** – realizarea sistemului de recunoaștere și identificare a țintelor aeriene și modernizarea bazelor aeriene conform standardelor NATO; perfecționarea sistemelor de comandă, conducere și sprijin logistic; achiziționarea a 48 de avioane de luptă multifuncționale noi, care vor intra în înzestrarea a trei escadrile și intensificarea procesului de instrucție pentru luptă a piloților. **Pentru Trupele de Apărare Antiaeriană:** integrarea unităților și subunităților în Sistemul Automatizat de Conducere a Trupelor de Aviație și Apărare Antiaeriană; achiziționarea a șase stații radar de tipul "Backbone" în scopul realizării interoperabilității cu sistemul de cercetare al NATO; modernizarea sistemului de cercetare prin radiolocație, prin realizarea a șase puncte înzestrate cu stații de radiolocație cu rază mare de acțiune (trei sisteme radar achiziționate din fonduri NATO prin licitații internaționale și trei sisteme radar de producție poloneză), achiziționarea de noi radare cu rază medie de acțiune și adaptarea radarelor de generație veche (de tipul "Nur") la standardele NATO; achiziționarea unor sisteme mobile de rachete antiaeriene moderne.

"EUROFIGHTER". Din Berlin, agenția **DPA** relatează că inspectorul Forțelor Aeriene Militare ale Germaniei, generalul-locotenent Gerhard Back, care a vizitat Escadrila 73 Aviație de Vânătoare "Steinhoff", din Laage, a declarat că la data de 1 octombrie a.c. a intrat în înzestrarea escadrilei primul avion de luptă de tipul "Eurofighter". Pentru început, Escadrila 73 va fi dotată cu 10 avioane de acest tip, numărul lor urmând să ajungă la 35, în anul 2005. Cele 23 de aparate de tipul "MiG-29", aflate în înzestrarea escadrilei, vor fi scoase din serviciu în luna martie 2004.

OFERTĂ. Din Sofia, agenția **BTA** transmite că, în data de 3 octombrie a.c., Bulgaria a remis Statelor Unite ale Americii o notă oficială prin care își oferă sprijinul militar în eventualitatea unor operații militare împotriva Irakului. Este vorba de spațiul aerian național și baza militară aeriană de la Sarafovo. Potrivit ministrului bulgar al apărării, Nikolai Sviranov, inițiativa aparține Guvernului bulgar, S.U.A. neadresând nici o cerere în acest sens autorităților de la Sofia.

BUGET MILITAR. Potrivit declarației secretarului de stat al Ministerului Ungar al Apărării, citat de **RADIO BUDAPESTA,** bugetul Forțelor Armate al Ungariei pe anul 2003 va fi grav afectat dacă ratele scadente ale programului de achiziționare a avioanelor de luptă "GRIPEN" (35 de miliarde de forinți) vor trebui plătite din bugetul ministerului. În opinia secretarului de stat, această situație poate fi rezolvată dacă Guvernul țării sale va acorda această sumă dintr-un alt fond sau dacă se va încheia un acord cu partea suedeză privind prelungirea termenului de rambursare ori diminuarea cuantumului ratelor scadente.

TESTE CU RACHETE. TV TUNIS face cunoscut că, recent, Forțele Armate ale Pakistanului au testat cu succes o rachetă balistică sol-sol cu rază medie de acțiune (circa 800 kilometri) de tipul "HATF IV – SHAHEEN 1", de producție proprie, capabilă să transporte atât muniție convențională, cât și focoase nucleare. Drept răspuns, Forțele Aeriene ale Indiei au efectuat un test cu o

Racheta "HATF IV- Shaheen 1"

rachetă sol-aer cu rază de acțiune de 25 kilometri de tipul "AKASH". În legătură cu aceasta, oficialii americani și britanici au criticat "poziția războinică" a celor două state vecine, testele cu rachete "încurajând cursa înarmărilor și periclitând pacea în zonă și securitatea internațională".

"**CANNON CLOUD-2002".** Din Berlin, agențiile **DPA** și **REUTERS** transmit că, în perioada 01.11–15.11.2002, în Germania se va desfășura exercițiul aeroterestru "Cannon Cloud-2002", al cărui scop este: testarea capacității NATO de a conduce operații de răspuns în zone de criză; îmbunătățirea mecanismelor Alianței pentru apărare colectivă și răspuns în situații de criză; verificarea și testarea capabilității NATO de a executa și conduce simultan operații complexe la nivel strategic, operativ și tactic. Aplicația își propune, de asemenea, verificarea stadiului de pregătire de comandă de nivel 3 NATO.

ACHIZIȚII. Ministerul Apărării al Ungariei intenționează achiziționarea din Statele Unite ale Americii a 160 de rachete de tipul "Sidewinder AIM-9M-8/9" (inclusiv echipamentele aferente), în valoare totală de circa 55 milioane de dolari – relevă agenția **UNITED PRESS INTERNATIONAL,** citând surse oficiale de la Budapesta și Washington.

PROGRAM DE MODERNIZARE. Firma rusă "MiG" a definitivat lucrările de modernizare a primului avion de luptă "MiG-29" din dotarea Forțelor Aeriene ale Bulgariei – informează agențiile **ITAR-TASS** și **BTA.** Până la sfârșitul lunii octombrie se prevede modernizarea și celui de-al doilea "MiG-29", iar până în decembrie a încă 4 aparate. Programul de modernizare cuprinde un total de 20 de aparate, o parte a fondurilor necesare (circa 6 milioane de dolari) urmând să fie achitată de Moscova, în contul datoriei Federației Ruse către Bulgaria.

PROIECT ANTIRACHETĂ. Potrivit publicației americane **NEW YORK TIMES,** Israelul se pregătește să evite un eventual atac cu rachete din partea Irakului, construind un sistem antirachetă propriu. Realizarea proiectului va dura doi ani și va costa peste două miliarde de dolari, Statele Unite participând la finanțarea sistemului. În acest fel, Israelul va deveni primul stat din lume, după S.U.A., cu un scut antirachetă național.

SISTEM DE APĂRARE. Surse militare de la Praga, citate de agenția **FRANCE PRESSE,** relevă că oficialii cehi au analizat un plan care va permite Statelor Unite să amplaseze pe teritoriul Cehiei un nou sistem de apărare antiaeriană. În acest sens, experții americani au declarat că Cehia este locația ideală pentru amplasarea unui asemenea sistem modern, ce va fi dotat cu rachete și instalații radar, și va fi una din componentele Programului Național de Apărare Antirachetă (NMD), inițiat de S.U.A.

SISTEM MLS. Pe data de 8 octombrie 2002, aerodromul San Damiano, baza Regimentului 50 Aviație – Piacenza, a fost dotat cu un sistem de radio-navigație de tipul MLS (Microwave Landing System), care permite aterizări în orice condiții meteorologice – informează agenția **ANSA.** Sistemul lucrează în domeniul microundelor și va înlocui în scurt timp sistemele ILS (Instrumental Landing System).

MODERNIZARE. Așa cum informează mass-media din Atena, preluată de agenția **ASSOCIATED PRESS,** Grecia a încheiat un contract în valoare de 25 milioane de dolari cu firma germană "EADS", în vederea modernizării a 11 stații de radiolocație (de fabricație germană). Prin lucrările de modernizare, durata de funcționare a stațiilor de radiolocație va fi garantată pe o perioadă de încă 15 ani.

Exerciţiul aerian real NATO/PfP „COOPERATIVE KEY 2002” desfăşurat la baza militară aeriană Saint-Dizier, din Franţa

EXAMEN DEOSEBIT DE COMPLEX, TRECUT CU BRIO DE FORŢELE AERIENE ALE ROMÂNIEI

4.000 de kilometri, dus-întors, în condiţii meteo deosebit de dificile ◄ toate misiunile – îndeplinite ireproşabil ◄ conlucrare perfectă cu ceilalţi participanţi la exerciţiu, după procedurile şi standardele NATO ◄ echipajele româneşti şi echipele tehnice – la înălţime ◄ cei 78 de militari români s-au reîntors cu bine în ţară

Aşadar, s-a încheiat cu succes cea de-a şasea ediţie a exerciţiului multinaţional real **“Cooperative Key 2002”**, desfăşurat la baza militară aeriană Saint-Dizier, din Franţa, în perioada 22 septembrie – 5 octombrie a.c. La exerciţiu au participat circa 1.500 de militari din 10 ţări membre ale NATO (Canada, Franţa, Grecia, Italia, Olanda, Polonia, Turcia, Marea Britanie, Statele Unite, Ungaria) şi 12 partenere ale Alianţei (Azerbaidjan, Bulgaria, Croaţia, Elveţia, Letonia, Lituania, Macedonia, Republica Moldova, ROMÂNIA, Slovacia, Slovenia, Suedia). În cadrul exerciţiului au fost angrenate importante cantităţi de tehnică militară specifică misiunilor de menţinere a păcii, cu precădere mijloace aeriene. Au fost planificate circa 450 de misiuni, din care s-au executat 390, celelalte fiind suspendate din cauza condiţiilor meteorologice. **Pentru prima dată la un astfel de exerciţiu, au fost executate misiuni aeriene de întrebuinţare în luptă pe timp de noapte, încheiate, toate, cu succes! “Cooperative Key 2002”** s-a desfăşurat după procedurile şi standardele NATO, iar evaluarea finală s-a făcut nu individual, ci global, la nivelul întregului exerciţiu, acesta fiind apreciat pozitiv.

Au fost atinse principalele scopuri ale exerciţiului şi anume: * întărirea înţelegerii, cooperării şi încrederii între parteneri în cadrul operaţiilor multinaţionale de menţinere a păcii * exersarea practică a procedurilor NATO de planificare şi executare a misiunilor prin utilizarea unor tehnologii şi documente comune, în vederea standardizării acestora * conducerea şi desfăşurarea operaţiunilor, ziua şi noaptea, în deplină siguranţă, fără accidente majore sau răniri grave * validarea competenţei NATO de a planifica, pregăti şi executa operaţiuni aeriene şi terestre complexe, împreună cu membrii PfP * antrenarea participanţilor în executarea procedurilor de control al traficului aerian, în îndeplinirea unor misiuni complexe de interceptare, de interdicţie aeriană, de sprijin aerian nemijlocit, de însoţire, de cercetare aeriană, de transport aerian, de căutare-salvare de luptă, de evacuare medicală, de desantare aeriană, precum şi misiuni specifice forţelor terestre.

Detaşamentul aerian român participant la exerciţiul **“Cooperative Key 2002”** a fost comandat de **comandorul GABRIEL STROE** şi a avut în compunere 76 de militari, dintre care 64 au aparţinut Forţelor Aeriene, iar ceilalţi 12 – paraşutişti – Forţelor Terestre. La dispoziţia lor s-au aflat trei avioane “MiG-21 LanceR”, două elicoptere “IAR-330 SOCAT” şi o aeronavă de transport “C-130 Hercules”. 12 militari din detaşamentul aerian român au făcut parte din grupa de stat major a exerciţiului şi au încadrat diferite compartimente din Centrul de Operaţii Aeriene de la Saint-Dizier, lucrând efectiv la planificarea operaţiilor, la întocmirea programelor de zbor, la controlul traficului aerian, la supravegherea misiunilor de cercetare aeriană şi la activitatea de informare militară. Am avut, de asemenea, un reprezentant în compartimentul logistică-finanţe – **comandorul ing. Marius Danielescu** –, căte un specialist în compartimentele “avioane de vânătoare”, “elicoptere de luptă” şi “aeronave de transport”, precum şi doi medici militari care au participat la misiuni de evacuare medicală.

Secvenţe oficiale de la cea de-a şasea ediţie a exerciţiului multinaţional real “Cooperative Key 2002” – Saint-Dizier, Franţa

Pe ansamblu, militarii români participanţi la **“Cooperative Key 2002”** s-au comportat foarte bine, dând dovadă de disciplină exemplară, de o excelentă pregătire profesională, de un ridicat spirit camaraderesc. Ei au reuşit, cu eforturi remarcabile, să parcurgă rutele de zbor – dus şi întors, care au însumat circa 4.000 de kilometri – în mod organizat, fără probleme tehnice deosebite. În pofida condiţiilor meteorologice foarte grele – ceaţă deasă, ploaie, vânt, temperaturi scăzute etc. –, transportul s-a desfăşurat în maximă siguranţă, toate momentele zborului – aterizare, realimentare, verificare, decolare, coordonare în aer – fiind monitorizate cu competenţă şi profesionalism. Escalele de la Brno (Cehia) şi Nürnberg (Germania) – la dus, de la baza germană Neuburg şi Brno – la întors – au probat măiestria piloţilor şi a echipelor tehnice, iar afluirea şi defluirea la/de la Saint Dizier au stârnit admiraţia conducătorilor exerciţiului şi a celorlalţi participanţi. Greul l-a dus aeronava “C-130 Hercules”, însă toate aparatele de zbor, întregul personal şi-au îndeplinit ireproşabil misiunile.

În cadrul exerciţiului propriu-zis, aviatorii români au executat misiuni din cele mai diverse – interceptări, sprijin aerian, trageri asupra unor ţinte de la sol, lansări de paraşutişti, însoţirea avioanelor de transport, căutare-salvare şi căutare-salvare de luptă, patrulare aeriană **– toate acestea, atât ziua, cât şi noaptea –**, bucurându-se de aprecieri unanime şi primind felicitări de la organizatorii şi conducătorii exerciţiului.

MISIUNI ÎN PREMIERĂ PENTRU SUPERSONIŞTI

Comandorul Victor Strâmbeanu, un veteran al exerciţiilor desfăşurate în străinătate, a avut amabilitatea să se refere, pe scurt, la ceea ce a însemnat “Cooperative Key 2002” pentru luptătorii aerieni de pe MiG-21 LanceR: “A fost unul dintre cele mai ample exerciţii la care am participat. A cuprins întreaga gamă de misiuni pentru aviaţie. Piloţii de la baza noastră au executat misiuni de sprijin aerian apropiat şi de vânătoare. Pentru prima dată piloţii noştri au executat misiuni de vânătoare pe timp de noapte – un salt deosebit, dacă apreciem lucrurile din perspectiva profesională. Dar nu au fost probleme. Ne-am pregătit bine şi am făcut faţă tuturor solicitărilor”.

De fapt, întregul proces de instruire al piloţilor de la Feteşti a avut loc exersându-se procedurile NATO. Aşa că probleme mari nu au putut să apară. Iată, de pildă, aviatorii din NATO nu folosesc proiectoarele de sol la aterizările pe timp de noapte. Ai noştri au aflat acest lucru şi s-au antrenat până şi-au însuşit efectuarea aterizării în condiţiile date.

Dar să revenim la desfăşurarea exerciţiului. O atenţie deosebită s-a acordat siguranţei zborurilor. “Nimic nu justifică pierderea unui avion sau a unui om” – au decretat conducătorii şi s-a acţionat în consecinţă. Aşa că, dacă situaţia meteorologică devenea periculoasă, unele misiuni erau amânate sau anulate. De fapt starea vremii a pus probleme serioase. Condiţiile meteo se schimbau des, la intervale mici de timp, ceea ce complica lucrurile.

Revenind la misiuni, piloţii noştri au trebuit să se întrebuinţeze serios. Misiunile de zi s-au desfăşurat în patru poligoane diferite, fiecare cu specificul său. Dirijarea se făcea din aer până la poligon, finalizarea misiunii având loc cu ajutorul controlorilor de zbor înaintaţi. În misiunile de sprijin aerian apropiat au acţionat căpitanul Laurenţiu Chiriţă, locotenent-comandorul Nicolae Bucur şi locotenent-comandorul Iulian Vasile.

Gata de a pleca într-o nouă misiune – aeronava românească MiG-21 LanceR

Misiunile de vânătoare au fost executate de locotenent-comandorul Gheorghe Stancu şi locotenent-comandorul Eugen Matache.

Piloţii noştri s-au aflat, în toate împrejurările, la nivelul impus de un asemenea exerciţiu şi şi-au îndeplinit, de fiecare dată, corect misiunile primite. Ei au demonstrat că stăpânesc procedurile NATO, regulile de angajare a luptei, că pot să acţioneze fie individual, fie în formaţie cu alte avioane decât MiG-21 LanceR.

Una dintre concluziile care s-a impus este aceea că misiunile de luptă în zbor mai complexe presupun neapărat folosirea rezervoarelor suplimentare la MiG-21 LanceR, mărirea autonomiei de zbor fiind absolut necesară pentru întrebuinţarea eficientă a aeronavei. De reţinut faptul că, de această dată, au fost scoşi în faţă, în sensul că li s-au încredinţat misiuni, piloţii mai tineri. Fapt corect, etic şi, după cum s-a văzut, binevenit.

“Cooperative Key-2002” a constituit, şi de această dată, un bun prilej pentru luptătorii noştri aerieni de a-şi pune în valoare nivelul de instruire şi, bineînţeles, de a şi-l îmbogăţi.

În misiune de evacuare-salvare, IAR-330 PUMA SOCAT

După succesul reputat la STRONG RESOLVE, echipajele celor două elicoptere IAR-330 SOCAT comandate de **locotenent-comandorii Eugen Suciu** şi **Adrian Constantinescu** au, în miezul acestei toamne, un nou prilej de satisfacţie: participarea, cu rezultate foarte bune, la “COOPERATIVE KEY 2002”, în Franţa.

Era prima lor deplasare în ţara Hexagonului. Şi pentru că zborul, atât la dus, cât şi la întors urma să aibă loc în condiţiile unui trafic aerian intens şi pe o vreme neprielnică au beneficiat de ajutorul a doi navigatori cu o experienţă recunoscută, specialiştii care au traversat continente: **comandorul Adrian Marinescu** şi **locotenent-comandorul Vasile Coman**. Traiectul de zbor fiind foarte lung, au trebuit să realimenteze aparatele de două ori: în Cehia şi în Germania. Din aceleaşi motive, în echipaj s-au aflat nu un pilot secund, ca de obicei, ci doi: **căpitanii Cristian Ştefănescu** şi **Aurelian Badea în** elicopterul lui Suciu, **Constantin Grigore** şi **Cristian Ciochină** în cel al lui Constantinescu. Aveau să se rotească la manşă şi în timpul misiunilor executate în cadrul aplicaţiei. Sub semnul aceleiaşi competenţe. Cele două aeronave datorau însă siguranţa în zbor şi priceperii cu care sunt pregătite de tehnicii de bord: **maiştrii militari Daniel Negoiţă** şi **Mircea Cristea.**

Surpriză plăcută la Saint-Dizier. Pentru francezi, care-şi vedeau Puma atât de ingenios modernizată. Pentru italieni, care, asemenea francezilor, le-au solicitat românilor să le arate şi în zbor performanţele aeronavei modernizate. Dar şi pentru suedezi şi americani, **locotenent-colonelul John Alvares,** comandantul escadrilei multinaţionale, arătându-se foarte încântat de aparatul aviaţiei militare române.

Cele două elicoptere româneşti nu au acţionat amândouă, în formaţie. Erau, de regulă, cap în formaţii cu alte trei-cinci aparate de tipuri diferite. După cum ne spunea locotenent-comandorul Suciu, s-a depăşit stadiul în care erau testaţi. Capacităţile dovedite în decursul atâtor aplicaţii i-au “promovat” în echipe, s-a lucrat tot timpul pe subunităţi formate din reprezentanţi ai mai multor state, stil NATO, în care răspunderea, contribuţia participativă aveau drept scop îndeplinirea misiunilor încredinţate întregii echipe.

În zona de nord şi nord-vest a bazei aeriene de la Saint-Dizier, potrivit scenariului, se aflau piloţi “catapultaţi”, pregătiţi să reziste în condiţii de supravieţuire până în momentul în care urmau să fie recuperaţi, luaţi cu elicopterele şi scoşi din zona controlată de “inamic”. Aceştia erau postaţi în zone împădurite, uneori dificil de localizat din cauza condiţiilor de teren colinar, dar şi a celor meteorologice.

Ai noştri decolau cu militari din trupe speciale la bord, instruiţi pentru asemenea misiuni, şi apoi, după aterizare, prin acţiunea imediată a acestora, îi transportau pe acei piloţi aflaţi în situaţii deosebite, în baze, în vederea recuperării lor totale. Şi au avut, la bord, militari specializaţi în asemenea acţiuni din mai multe ţări, între care şi din Slovenia, dar şi din România, paraşutişti militari de la Clinceni. Un pilot de-al nostru, Ştefănescu, a jucat el însuşi rolul de pilot “catapultat”, asistat, pentru că se afla la prima misiune de acest gen, de instructori, un suedez şi un american, care îl învăţau cum să supravieţuiască într-o asemenea situaţie. A fost “recuperat” în timp optim de forţele de intervenţie, noaptea, de alt echipaj, nu de-al nostru.

Multe învăţăminte au desprins elicoptericştii noştri din acest exerciţiu multinaţional aerian real. Unele pleacă şi de la cea mai palpitantă misiune, din cele şase (care au însumat peste 25 de ore), în care, timp de două ore şi jumătate două elicoptere PUMA franceze, două SOCAT-uri româneşti şi un SUPER-PUMA elveţian trebuiau să scoată din terenul inamic doi supravieţuitori. La o milă distanţă de zona în care se aflau aceştia, formaţia s-a despărţit în două. Între timp, francezii i-au recuperat, apoi românii au efectuat acoperirea zonei până ce aceştia au aterizat, pentru ca piloţii salvaţi să fie recuperaţi de elveţieni.

Dar nu numai STRONG RESOLVE, cum am mai spus, i-a ajutat. Ci şi exerciţiul anterior, “COOPERATIVE KEY 2001”, din Bulgaria, în care, ca şi acum, misiunile se primeau, direct din poziţia de alarmă. Astfel, cu minimum 30 de minute înainte de îndeplinirea misiunii, primeşti datele de bază, altele le afli în timpul zborului, de la AWACS sau aeronavele A-10, care, patrulând în zonă, i-au ajutat enorm.

Au înţeles, în acelaşi timp, că mai au încă multe de făcut pentru a-şi îndeplini misiunile pe timp de noapte. În acest sens au cerut, şi au primit aprobarea, să zboare noaptea, cu francezii şi elveţienii, ca să vadă cum pregătesc şi execută ei asemenea exerciţii.

Zi-lumină pentru tehnicieni

La Baza Aeriană 113 Saint-Dizier, ce poartă numele celebrului pilot şi scriitor francez Antoine de Saint-Exupéry, tehnicienii au lucrat zi-lumină. Adesea pe ploaie, ceaţă, la temperaturi nu tocmai potrivite pentru efectuarea unor operaţiuni migăloase.

Domnul **comandor dr. ing. Marius Danielescu, şef secţie conducere mentenanţă**, vorbindu-ne despre multitudinea lucrărilor care trebuiau executate în vederea asigurării aeronavelor pentru zbor, evidenţia, între altele, pe cele legate de schimbarea configuraţiei avionului C-130 Hercules sau elicopterelor, funcţie de încărcătura ce urmau să o ia la bord: pasageri, paraşutişti, camioane, autoturisme, personal paramedical etc. Câteodată era nevoie de o jumătate de zi de lucru neîntrerupt pentru ca aeronavele să poată îndeplini misiunile în siguranţă. Acestea, de regulă câte două pe zi pentru avioanele MiG-21 LanceR, şi numai câte una pentru transport (C-130 Hercules) şi elicoptere, erau dintre cele mai diverse. S-a acţionat atât în cadrul misiunilor planificate, cât şi din alertă. Indiferent însă din ce poziţie s-a decolat, aeronavele erau verificate în toate compartimentele. A existat o singură defecţiune: un generator de motor nu mai alimenta avionul cu energie electrică, dar a fost adus un altul şi C-130 Hercules şi-a continuat programul de zbor fără probleme. **Locotenent-comandor Mihai Roşca**, iar ca navigator pe **căpitan-comandorul Ciprian Motoroiu**, în cele 27 de ore de zbor şi 19 aterizări efectuate în numai câteva zile, s-a numărat, în Franţa, printre cele mai solicitate aeronave. Şi de fiecare dată a răspuns cu promptitudine.

Echipa de la IAR-330 SOCAT a fost cam aceeaşi care s-a afirmat şi la STRONG RESOLVE 2002, în primăvară, în Polonia. Numele şi faptele **locotenent-comandorului ing. Dodu**, ale celorlalţi **ofiţeri specialişti Mihai Oanţă, Marius Oprescu, Florin Maican**, ca şi ale **maiştrilor militari Perţea, Neacşiu, Velcu, Ionescu**, ale tuturor celor ce au contribuit la zborul sigur al elicopterelor SOCAT într-o zonă şi pe un timp care puteau crea oricând probleme dificile au stârnit, şi de această dată, admiraţia. Asemenea celor de la Baza Aeriană Feteşti, de MiG-21 LanceR sau de Statul Major al Forţelor Aeriene,

Formaţie franceză de “Rafale”, scrutând “taberele” pacificate

Pornesc la treabă puternicele şi iscusitele aeronave “A-10”

comandorul ing. Gabriel Sava care, împreună cu alţi tehnicieni de la Otopeni au însoţit mereu puternica aeronavă, **locotenent-comandorul ing. Daniel Loloiu, maiştri militari Liviu Ionescu, Ioan Grigorescu** ş.a., nu s-au dezmințit nici în această aplicaţie. “6166”, având în posturile de pilotaj pe experimentaţii piloţi **căpitan-comandor Gheorghe Lupeş** şi echipa tehnică au cuprins alături de cele de exploatare şi pe cele de alimentare cu carburanţi şi lubrifianţi, analize ale acestora, operaţiuni aeroportuare, de cazare, comunicaţii etc., un întreg arsenal logistic care a funcţionat ireproşabil, datorită activităţii neobosite desfăşurate de la primul până la ultimul om care a format echipa.

Pagini realizate de: comandor DUMITRU AMARIEI, comandor (r) PETRE BÂNĂ, colonel (r) NICOLAE RADU

Pregătirea s-a încheiat,

ÎNCEPE MISIUNEA!

Concurență mare: două santinele, un singur post de pază

O nouă serie de militari în termen a finalizat, de curând, stagiul de pregătire de bază efectuat în cadrul batalionului de instrucție al Școlii de Aplicație pentru Aviație. În prezent, acești tineri își desfășoară deja activitatea în unități din structura Statului Major al Forțelor Aeriene. Printre unitățile beneficiare se numără și Depozitul de materiale tehnice al cărui comandant este locotenent-colonelul Octavian Secheli, **în incinta căruia ne-am aflat în documentare zilele trecute.**

Numai pentru cei mai buni

Cea mai importantă etapă parcursă de militarii în termen de la sosirea în unitate, în cadrul perioadei de acomodare, a fost programul de pregătire la specificul obiectivului, având drept scop familiarizarea acestora cu modul de organizare și executare a pazei cazărmii și însușirea consemnelor particulare ale posturilor de pază. Faptul că unitatea pe care soldații vor primi în curând misiunea de a o apăra este un depozit de materiale tehnice conferă executării serviciului de pază la acest obiectiv o importanță majoră. La aceasta se mai adaugă o serie de factori care contribuie la sporirea gradului de dificultate a misiunii de pază a cazărmii: posturile de santinelă izolate, dispunerea lor în zone semiîmpădurite etc. Așadar, misiunea pentru care se pregătesc acești tineri nu este deloc ușoară, ceea ce face ca responsabilitatea fiecărei etape parcurse pentru admiterea lor în serviciul de pază – vizita medicală, testarea psihologică, verificarea teoretică și practică – să capete o semnificație aparte. Militarii care nu răspund exigențelor acestor verificări sunt declarați inapți pentru executarea serviciului de pază, fiind încadrați pe funcții care presupun activități mai puțin solicitante din punct de vedere fizic și psihic.

Garanția reușitei

În unitatea comandată de locotenent-colonelul Octavian Secheli se acordă o importanță permanentă atât pregătirii, instruirii și verificării permanente a militarilor în termen, cât și timpului alocat odihnei, pentru ca aceștia să fie în măsură să-și îndeplinească misiunea în cele mai bune condiții.

Locotenentul Cosmin Trandafir este comandant pluton-pază, fiind unul dintre cei în a căror responsabilitate intră gestionarea executării serviciului de pază. El se ocupă de pregătirea militarilor și se declară mulțumit de nivelul de cunoștințe acumulate până în prezent, pe parcursul celor patru luni de pregătire în cadrul batalionului de instrucție al Școlii de Aplicație pentru Aviație, de militarii în termen pe care unitatea tocmai i-a primit. De acum, responsabilitatea pregătirii soldaților îi revine lui și îmi mărturisește că acesta este un domeniu abordat cu cea mai mare seriozitate, militarii în termen urmând câte un stagiu de o săptămână de pregătire, în scopul reactualizării cunoștințelor, înaintea fiecărui serviciu de pază pe care îl desfășoară.

Militarii care execută serviciul de pază beneficiază de anumite drepturi speciale, menite a facilita refacerea rapidă a propriilor forțe. Conform regulamentului, aceștia dispun de patru zile suplimentare la concediul de odihnă și câte cinci zile de permisie după fiecare cinci săptămâni de serviciu, având dreptul la foi de drum pentru transportul pe calea ferată.

O altă prioritate pentru conducerea unității o reprezintă hrănirea militarilor în termen, principala preocupare a **locotenent-colonelului Adrian Bostan,** locțiitorul pentru logistică al comandantului, fiind aceea de a oferi soldaților un meniu cât mai diversificat și preparate de cea mai bună calitate. În timpul săptămânii, hrana este preparată de bucătarul unității, salariat civil, iar în zilele de sâmbătă și duminică rolul acestuia este preluat de un militar în termen, care a obținut calificarea de bucătar, în unitate, în urma unui curs de două săptămâni, finalizat cu examen.

Nimeni n-a zis că-i ușor...

"S-a întâmplat vara asta, către sfârșitul lui iunie – îmi mărturisește interlocutorul meu, **plutonierul-major Laurențiu Toma.** Pe la ora unu noaptea a sunat santinela din postul 4. Am sărit ca ars, pentru că știu că pe telefonul ăsta nu sună nimeni să ne întrebe ce facem. În două minute eram la postul cu pricina, însoțit de unul dintre militarii aflați <<la veghe>> în momentul acela. Am fugit cât am putut de repede, fiindu-mi teamă să nu ajung prea târziu... Santinela sunase imediat ce a sesizat intenția necunoscutului de a pătrunde în incinta unității. Când am ajuns noi la fața locului, intrusul începuse deja să urce treptele foișorului, ignorând somațiile santinelei. <<Nu trage!>> – am strigat din răsputeri. <<Sunt eu, comandantul pazei! Suntem aici!>> Din fericire, soldatul și-a păstrat sângele rece și nu a făcut uz de armamentul din dotare. În schimb, <<musafirul>> nepoftit, auzindu-ne, a rupt-o la fugă. L-am prins repede. L-am imobilizat și l-am escortat până la camera de oaspeți. Era beat. În cele zece minute care s-au scurs până la venirea poliției, am încercat să aflăm de la el ce i-a venit, de a sărit gardul unității. Din propozițiile lipsite de orice noimă pe care le rostea, am înțeles numai atât: <<...un foc...>>. Probabil, însă, că nu un foc de armă își dorea...".

Încărcarea pistolului mitralieră, sub privirea vigilentă a comandantului pazei

De sus, din foișor, lucrurile se văd întotdeauna mai bine

Așadar, incidente se mai întâmplă... mai ales spre sfârșitul iernii, când militarii în termen au ocazia să vadă urșii care nu se jenează să se apropie nepermis de mult de postul de santinelă. Evident, în aceste cazuri nu există un pericol real, animalele sălbatice neputând pătrunde în incinta unității, datorită gardului de beton care delimitează cazarma.

...dar, se poate!

Soldatul Daniel Rusu, din Sibiu, face parte din seria "noilor veniți" în unitate. "Instructorii de la Boboc au pus accent pe pregătirea noastră teoretică și pe instrucția de front, însă adevărata importanță a serviciului de pază am înțeles-o abia aici, după ce ne-a fost prezentat obiectivul pe care-l vom apăra", îmi mărturisește el.

Colegul său, **soldatul Marius Stanciu,** din Avrig, județul Sibiu, îmi spune: "Eu cred că suntem pregătiți deja pentru a executa serviciul de pază în cele mai bune condiții. Probabil că, în curând, ni se va da ocazia să demonstrăm acest lucru".

Am stat de vorbă și cu militarii în termen care au parcurs deja câteva luni de experiență în paza obiectivului. **Soldatul Bogdan Prună,** din comuna Fulga, județul Prahova, îmi povestește: "Îmi aduc aminte ce greu mi se părea la început. Am crezut că nu mă voi acomoda niciodată cu programul. Patru ore de pază, patru ore de veghe, patru ore de somn... Iar și iar... În numai două săptămâni, oboseala a dispărut ca prin farmec. Mă obișnuisem".

Soldatul Ionel Mangeac, din comuna Izvoarele, județul Giurgiu, îmi mărturisește, cu oarecare mândrie, că noii colegi i-au rugat să le împărtășească din experiența lor, făcându-le cunoscute cele mai grele momente prin care au trecut pe timpul executării serviciului de pază. "Cred că partea mai grea abia acum urmează, pentru că vine iarna. Deja nopțile sunt foarte reci. Noroc că avem echipament de cea mai bună calitate" – îmi spune el.

Rezultatele confirmă

Așadar, apărarea obiectivelor din această unitate se află pe mâini bune. Executarea serviciului de pază este, însă, pentru locotenent-colonelul Octavian Secheli, numai una dintre activitățile pe care trebuie să le gestioneze cu maximă responsabilitate, în calitatea sa de comandant.

Zilele trecute, pe adresa unității pe care o comandă a sosit o scrisoare de mulțumire, semnată de șeful Inspectoratului de Protecție Civilă Județean Brașov, **colonelul Cornel Chirilă,** în care se menționează: "Pentru contribuția deosebită pe care unitatea dumneavoastră a adus-o la desfășurarea activităților organizate pe timpul reuniunii anuale a Comitetului de Protecție Civilă al NATO". La această activitate, desfășurată în perioada 8–11 octombrie a.c., în Brașov, au participat 63 de reprezentanți ai statelor membre NATO și semnatare ale "Parteneriatului pentru Pace", iar militarii unității de pază au fost din nou la înălțime.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

Între 14 şi 18 octombrie 2002, 31 de jurnalişti străini au vizitat baze ale Forţelor Aeriene ale României

PASIUNEA PENTRU AVIAŢIE

Mai în glumă, mai în serios putem afirma că o contribuţie importantă în creşterea numărului de turişti străini care au vizitat România, în ultimii ani, a fost şi este cea a Forţelor Aeriene ale României. Cum? Prin numărul mare de jurnalişti străini, pasionaţi de aviaţie, dornici să afle cât mai multe lucruri despre bogata şi îndelungata istorie a aviaţiei româneşti şi despre elementele de actualitate, chiar de la faţa locului. Astfel, în perioada 14–18 octombrie a.c., un grup de 31 de jurnalişti din Marea Britanie, Germania şi Olanda, reprezentând publicaţii şi asociaţii de specialitate, precum **Jane's, Euroavia, Karo Aviation şi Bedfont Aviation,** au vizitat bazele aeriene Otopeni, Titu, Feteşti, Mihail Kogălniceanu şi Timişoara. **Colin Johnson** (Marea Britanie) este la a patra vizită în România şi ne-a mărturisit că "cel mai plăcut sunet pentru mine este cel al... motorului Tumanski. L-aş asculta oricât, oriunde şi în orice condiţii". Acest lucru spune, credem noi, multe lucruri despre ceea ce înseamnă să fii pasionat de aviaţie! **Koos Heemskerk** (Olanda) şi-a propus de cinci ani să ajungă în România, dar diverse probleme personale l-au împiedicat să facă acest lucru, însă, "acum am ajuns şi sunt foarte fericit şi încântat de ceea ce am văzut. A meritat din plin să fac această călătorie prin bazele aeriene române! Am să revin cât mai curând!"

Jurnaliştii străini au fost însoţiţi permanent de către **căpitanul Adrian Vasile,** din Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu. **(C. P.)**

Expoziţie indedită

Muzeul Aviaţiei participă, începând din 24 octombrie a.c., la marele Salon Auto din Bucureşti, cu o expoziţie inedită ce va cuprinde schiţele şi fotografiile automobilelor, camioanelor şi motocicletelor construite – unele în serie – în perioada interbelică şi după cel de-al doilea război mondial de ingineri şi inventatori de aviaţie. Vor fi prezentate, de asemenea, şi imagini cinematografice de arhivă din acea perioadă.

La Salonul de la Prisma vor fi expuse realizări ale inginerilor Aurel Perju şi Radu Manicatide, ultimul aflat la vârsta de 91 de ani. El va fi, de altfel, într-una din zile, invitat de onoare la această activitate.

Printre imaginile inedite ce se vor situa în centrul atenţiei se numără şi cele ce oglindesc activitatea de pilot de curse a fratelui marelui inventator, Titu Manicatide, câştigător în anul 1939 al raliului de la Monte Carlo. **(P.B.)**

ISTORIE ILUSTRATĂ A CERCULUI MILITAR NAŢIONAL

În Editura "**Popa's Art",** din Timişoara, a văzut lumina tiparului o excelentă lucrare, intitulată CERCUL MILITAR NAŢIONAL, semnată de **comandorul (r) Ilie Manole, colonelul Grigore Buciu** şi **istoricul de artă Victor Simion.** Apărută sub coordonarea şefului instituţiei pe care valoroasa carte o prezintă cititorilor, el însuşi semnatar al **Argumentului** care precede **Prefaţa** autorilor, l-am numit pe entuziastul şi polivalentul om de cultură, **colonelul Anton Iancu,** bijuteria – fiindcă este o autentică bijuterie nu numai din punct de vedere grafic – se adresează, deopotrivă, specialiştilor şi publicului larg.

Cei ce au trecut pragurile impunătorului şi impresionantului Palat sau numai l-au admirat de la distanţă au, acum, prin intermediul cărţii, surpriza plăcută de a cunoaşte, în detaliu, aspecte ale istoriei acestui faimos aşezământ de cultură şi artă, perlă a arhitecturii moderne, a pluralităţii acţiunilor, multe de interes naţional şi internaţional, desfăşurate în Casa de suflet a Oştirii Române.

Autorii au răspuns cum nu se poate mai bine ţelului pe care şi l-au propus – acela de a ne informa asupra modului în care a fost realizat edificiul, a valorilor inestimabile care îi ornează exteriorul şi interiorul, precum şi a vieţii ştiinţifice, culturale, artistice care dăinuie aici de zeci şi zeci de ani – permanenţă a spiritualităţii naţiunii române şi a armatei sale.

Fiindcă, aşa cum a dovedit-o şi o demonstrează în tonifianta sa existenţă, Cercul Militar Naţional sau Casa Centrală a Armatei, cum s-a mai numit, a servit ca loc şi izvor nesecat de civilizaţie spirituală nu numai celor încolonaţi sub drapelele de luptă ale Oştirii Române, ci tuturor iubitorilor de înălţare morală din Capitală şi din ţară.

Momentele istorice, aşa cum s-au răsfrânt ele în peisajul spiritual al celor în uniformă şi fără uniformă, sunt reprezentate şi interpretate, cu tot arsenalul de manifestări ce au populat instituţia. Sunt descrise şi ilustrate pe larg sălile şi saloanele Palatului, în ale căror spaţii au funcţionat şi funcţionează veritabile laboratoare de formare a generaţii şi generaţii de oameni de ştiinţă, de cultură, de artă. Aici au

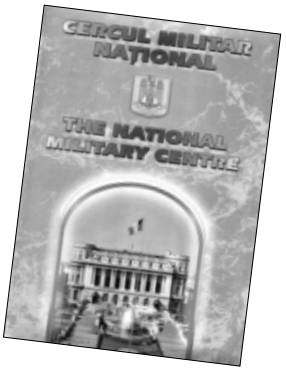

debutat scriitori, artişti, colecţionari, oameni de diverse înclinaţii spirituale, s-au edificat, s-au produs colective redutabile cu veleităţi înnobilate generos de nenumărate muze.

Autorii au avut grijă să evidenţieze personalităţile de prim rang din domeniul politic, social, militar şi, îndeosebi, cultural-artistic, de la capetele încoronate ale ţării la cei mai renumiţi reprezentanţi ai scenei şi ecranului ori ai sportului de performanţă, de pildă, care au poposit, un timp mai scurt sau mai îndelungat, la Cercul Militar Naţional.

Dar instituţia este oglindită în paginile acestei cărţi nu numai ca un loc destinat elitei, ci şi oamenilor şi militarilor de toate rangurile şi de toate nivelurile, familiilor acestora, care şi-au petrecut sau îşi petrec aici timpul liber într-un mod cât se poate de plăcut.

Aici, şi în carte este bine prins acest aspect, au răsunat şi răsună atât imnul naţional, cu ocazia anumitor sărbători, acorduri de muzică simfonică sau de alt gen, cât şi cântece de veselie, de petrecere, de bucurie.

Am însoţit de multe ori delegaţii străine ce au vizitat Cercul Militar Naţional. A fost, pentru membrii lor, o adevărată desfătare, o bucurie a sufletului, care s-a regăsit şi în Cartea de Onoare a instituţiei. Câteva din aceste aprecieri meritau, poate, un spaţiu mai larg în carte. Fiindcă, în mintea multora dintre ei, Palatul, Cercul Militar, a rămas ca o emblemă a Capitalei României, a armatei sale.

Merită semnalate, de asemenea, sumarul în limba engleză al lucrării, precum şi Addenda din care aflăm, între altele, luptele ce s-au dat şi se pare că se vor mai da pentru ca această instituţie etalon, construită din banii şi prin sacrificiile cadrelor militare, să nu fie înstrăinată.

Comandor (r) PETRE BÂNĂ

"BLUE DANUBE 2002"

În perioada 26.09.–06.10 a.c., Bulgaria a fost gazda exerciţiului bilateral bulgaro-român, de stat major, "Blue Danube 2002".

Structurile Brigăzii mecanizate mixte bulgaro-române au cuprins şi trei ofiţeri din Statul Major al Forţelor Aeriene. Astfel, **locotenent-comandorul Valentin Gheţi** a îndeplinit funcţia de **comandant celulă de răspuns** din cadrul batalionului de aviaţie, **locotenent-comandorul Marius Ţenţ – ofiţer de aviaţie în cadrul biroului operaţii** la comandamentul brigăzii şi **locotenentul Horaţiu Hâncu – ofiţer de stat major în cadrul celulei de răspuns.**

Exerciţiul s-a desfăşurat pe hartă, de-a lungul a trei zile. Conform scenariului, în cadrul exerciţiului au fost cuprinse misiuni de luptă pentru o subunitate mixtă de elicoptere (6 Mi-24 şi 6 IAR-330 PUMA). S-au "jucat" planificarea, executarea şi evaluarea întregii game de misiuni specifice acestor tipuri de aeronave.

Exerciţiul "Blue Danube 2002" a fost un bun prilej pentru militarii celor două ţări de a cunoaşte, de a-şi proba profesionalismul şi de a lucra în echipă. **(C.P.)**

ABONAMENTE LA *"CER SENIN"*

Redacţia revistei *"CER SENIN"* anunţă cititorii că, începând cu data de 1 ianuarie 2003, vor putea face abonamente la publicaţia noastră. Cei interesaţi – ofiţeri, maiştri militari, subofiţeri şi salariaţi civili din unităţile, instituţiile şi formaţiunile aparţinând Forţelor Aeriene, precum şi persoanele din afara acestor instituţii – îşi pot face cunoscute opţiunile până la data de 15 decembrie 2002, pe adresa redacţiei: Şoseaua Bucureşti–Ploieşti, km 10,5, sector 1 Bucureşti; telefon/fax 021/231.53.82.

Unitatea Militară 01895 Bucureşti, cu sediul pe Şoseaua de Centură, Chitila, organizează concurs pentru ocuparea postului de referent de specialitate gradul IV-II, expert gradul I. Termenul de depunere a dosarelor este 28.10.2002. Relaţii suplimentare la telefon 667.28.60, interior 103 sau 105.

Statul Major al Forţelor Aeriene scoate la concurs un post de referent de specialitate, gradul IV-V, expert gradul I (psiholog). Depunerea dosarelor se face până pe data de 24.10.2002. Condiţii de înscriere: minim 2 ani vechime. Relaţii suplimentare privind tematica şi bibliografia pentru concurs la telefon 231.30.30. interior 0427– căpitan-comandor Florin Păun.

ANUNŢ

DIALOG CU CITITORII

Salariat civil GABRIELA NICOARĂ: Ne pare rău pentru dumneavoastră, dar salariaţii civili din Ministerul Apărării Naţionale (implicit cei din cadrul Forţelor Aeriene) nu beneficiază de prevederile **H.G. nr. 1294/2001** referitoare la condiţiile deosebite şi speciale de muncă. În cazul acestora, deci şi al dumneavoastră, încadrarea locurilor de muncă în condiţii deosebite şi speciale se face doar conform **art. 19** şi **20 din Legea 19/2000.** În schimb, potrivit **art. 2 din H.G. nr. 1294/2001,** cadrele militare (şi soţul dumneavoastră!) beneficiază de încadrare în astfel de locuri de muncă, dar numai dacă îşi desfăşoară activitatea în condiţiile prevăzute pentru personalul civil în **Legea nr. 19/2000.**

Caporal VIOREL TAMAŞ. Vă mulţumim pentru aprecieri şi urările de bine. Muzeul Aviaţiei funcţionează, într-adevăr, în Otopeni (Şoseaua Bucureşti-Ploieşti km. 16,5) şi poate fi vizitat inclusiv în zilele nelucrătoare (între orele 09.30 – 15.00), cu excepţia zilei de luni, când este închis. Cât priveşte posibilitatea de a deveni corespondentul revistei noastre, nimic mai simplu. Scrieţi-ne despre ce credeţi că este mai interesant în unitatea dumneavoastră, despre faptele deosebite ale colegilor de subunitate, despre felul în care vă îndepliniţi sarcinile de serviciu. Aşteptăm, de asemenea, opinii, sugestii, puncte de vedere în legătură cu tematica pe care aţi vrea s-o abordăm în paginile revistei.

ANDREI DANIEL TOADER. Am citit cu interes articolul dumneavoastră despre doctorul Ovidiu Demetrescu, unul dintre puţinii cercetători şi colecţionari de aerograme din întreaga lume, expoziţiile pe care le-a organizat şi articolele publicate despre el în presă. În calitatea pe care o aveţi, de preşedinte al Cercului Naţional de Aerograme ce poartă numele renumitului medic şi colecţionar, precum şi de deţinător al colecţiilor ce au aparţinut întemeietorului Cercului, vă sugerăm să reveniţi cu date în care să explicaţi ilustraţiile cele mai reprezentative, mai ales pe cele mai vechi, care au făcut obiectul unor expoziţii apreciate peste hotare.

Ar fi benefică, reciproc, o vizită la sediul redacţiei. Vă aşteptăm.

Salariat civil NICOLAE DAMIAN. Întrucât aţi efectuat stagiul militar în cadrul Direcţiei Generale a Serviciului Muncii, trebuie să vă adresaţi comisiei care funcţionează în cadrul caselor teritoriale de pensii sau U.M. 02405 Piteşti, de unde veţi obţine toate datele de care aveţi nevoie. În ce priveşte moştenirea părinţilor decedaţi, legea stipulează că descendenţii direcţi (copiii) vin la succesiune în cote egale. Aşadar, nu puteţi fi înlăturat de la moştenire, şi cu atât mai puţin de o persoană din afara familiei. Este necesar, însă, să obţineţi certificat de moştenitor (de la judecătoria oraşului), având în vedere şi faptul că termenul de acceptare a succesiunii este de 180 zile calendaristice.

Căpitan ing. IOAN ANGHELOIU. Pensia militară de serviciu se stabileşte **în conformitate cu prevederile Legii nr. 164/2001** şi valoarea acesteia nu poate fi mai mare de 100 la sută din baza de calcul. Baza de calcul o constituie solda lunară brută avută în ultima lună de activitate, care include şi solda de grad corespunzătoare la data trecerii în rezervă. În cazul în care în ultimele şase luni au avut loc modificări ale soldelor de funcţie, se face media soldelor lunare brute din această perioadă (şase luni), mai puţin solda de grad. La media rezultată se adaugă solda de grad corespunzătoare la data trecerii în rezervă.

DIALOG CU CITITORII

Forţă şi măiestrie ¥ demonstrate de unul dintre celebrii Îngeri albaştriÎ reprezentanţi superprofesionalizaţi ai Marinei Militare a Statelor Unite ale Americii

Fotbal

Luni, 21 octombrie 2002, Consiliul Director al FC STEAUA BUCUREŞTI a aprobat în unanimitate (11–0!) demisia lui **Cosmin Olăroiu** şi renumirea lui **Victor Piţurcă** în funcţia de antrenor principal al grupării fotbalistice din Ghencea. Piţurcă îl va avea ca secund, ca şi în "mandatele" anterioare, pe **Ştefan Iovan,** "căpitanul de la Sevilla".

Dincolo de datele reci ale acestui anunţ oficial, se întind, necuprinse, gândurile, impresiile, bucuriile, tristeţile, grijile şi temerile noastre, ale "înrăiţilor" suporteri ai roş-albaştrilor. "Păi, iar Piţurcă, domnule? N-a mai fost, şi ce brânză a făcut?" – îşi vor zice, cu năduf, cei care şi-ar fi nou Piţurcă? De ce nu Lăcătuş? De ce nu Ţiţi Dimitriu? De ce nu Stoichiţă? Greu de răspuns. "Aşa a vrut Păunescu!", "Aşa a vrut Gigi Becali!" – nu constituie argumente în stare să ne liniştească. Cu doar câteva luni în urmă, acelaşi Piţurcă a fost blamat drastic de suporteri şi de unii jucători, iar "ştabii" clubului au convenit să-l înlocuiască cu Olăroiu. Să-şi fi corijat Piţi într-atât viziunea şi comportamentul, încât să reprezinte "unica soluţie" pentru redresarea pe termen lung a echipei STEAUA? Greu de crezut, dacă avem în vedere

STEAUA REVINE LA (PI)ŢURCĂ!

dorit ca la cârma echipei noastre de suflet să fi venit, dacă nu "regele" Hagi, măcar "fiara" Lăcătuş. "Lasă, bre, că e bine cu Piţi, e de-al nostru, a investit bani la STEAUA, s-a împăcat cu galeria" – îşi vor râde în barbă "conservatoriştii", cei pe care **noul** îi sperie mai ceva decât înfrângerile pe teren propriu suferite de favoriţi.

Şi, totuşi, care este adevărul? E bine, sau e rău că a fost reînscăunat – pentru a câta oară? – atât de controversatul Piţurcă? Nici nu ştii ce să crezi. Mai ales că victoria STELEI la Piteşti, împotriva lui F.C. Argeş, cu Iovan pe bancă, a fost dedicată de jucătorii în roş-albastru ... ex-antrenorului Cosmin Olăroiu! Şi, oricum, Piţi nu a avut nici un merit – tehnic sau moral – la acest succes. Şi nici Fănică Iovan, chiar dacă acesta a alcătuit formaţia şi a îndrumat-o, de pe margine, pe parcursul celor 90 de minute. Pentru că, în fond, jucătorii erau aceiaşi, concepţia modernă de joc şi apetitul ofensiv manifestate în partida respectivă nu li se puteau "implementa" peste noapte. Şi, atunci, de ce din "antecedentele": rezultate foarte slabe în teren, probleme cu disciplina jucătorilor, conflicte de interese la nivel de club, mediocritatea şi precaritatea obiectivelor pentru sezonul în curs.

Desigur, e treaba conducerii din Ghencea, e treaba finanţatorilor să pună echipa pe picioare, s-o aducă la competitivitatea şi prestigiul care au consacrat-o şi au făcut-o adevăratul **fanion** al fotbalului românesc. Dar şi noi, suporterii, simpatizanţii, fanii consecvenţi ai roş-albaştrilor avem ceva de spus când e vorba de **onoarea** şi **reprezentarea** noastră în ţară şi peste hotare. Cu Piţurcă sau cu altcineva la cârma echipei, vrem **seriozitate,** vrem **constanţă,** vrem **fotbal spectaculos,** vrem ca STEAUA să-şi recapete strălucirea de altădată, să reînnoade tradiţiile cam şifonate în ultimele câteva sezoane. Nu vedetism, nu fiţe, nu chiul, nu ţurcă, nu ciuca bătăilor!

Haide, STEAUA!

NICOLAE RĂDULESCU

La Campionatul Militar de Cros

AI NOŞTRI, DIN NOU PE PODIUM

La începutul lunii octombrie s-a desfăşurat, în Poiana Braşov, finala pe Ministerul Apărării Naţionale a Campionatului Militar de Cros.

Comportarea sportivilor reprezentând Statul Major al Forţelor Aeriene a fost, aşa cum ne-am obişnuit, încununată de rezultate foarte bune.

Astfel, la categoria unităţi de instrucţie, echipe masculin, **locul 1** a fost ocupat de echipa Diviziei 1 Aeriene "Siret", compusă din **maiştrii militari Laurenţiu Mirică** şi **Iosif Saroşi, militarii angajaţi Radu Zete** şi **Vasile Costiuc** şi **soldatul Ciprian Popa.** La echipe feminin, **locul 1** a fost ocupat de echipa aceleiaşi Divizii 1 Aeriene "Siret", compusă din **salariatele civile Alina Zăbrăuţeanu** şi **Nicoleta Voicilă.** La individual-masculin, **maistrul militar Laurenţiu Mirică** a ocupat **locul 2.** La individual-feminin, **salariat civil Alina Zăbrăuţeanu** a ocupat **locul 1** şi **salariat civil Nicoleta Voicilă locul 3.**

La categoria instituţii militare de învăţământ, echipe masculin, **locul 2** a fost ocupat de echipa Şcolii Militare de Maiştri Militari şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene, compusă din **elevii-caporali Cristian Tudor, Bogdan Angheluţă, Claudiu Simion, Ioan Bendean, Andrei Schneller,** şi **locul 3** de echipa Academiei Forţelor Aeriene, compusă din **studentul-sergent Viaceslav Frunze, studenţii-caporali Liviu Găină, Mihai Opincă** şi **Marian Briceag** şi **studentul-fruntaş Lucian Turcov.** La echipe feminin, echipa Şcolii Militare de Maiştri Militari şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene, compusă din **elevele Vasilica Condurache** şi **Mariana Albei,** a ocupat **locul 3**.

La individual masculin, studentul-sergent Viaceslav Frunze a ocupat **locul 3**.

Pe podiumul categoriilor speciale, de peste 30 şi 40 de ani, de asemenea, s-au regăsit sportivi reprezentând Statul Major al Forţelor Aeriene. Astfel, la prima categorie specială, **locotenent-comandorul Emil Hecico** a ocupat **locul 1,** deşi a concurat accidentat. La cea de-a doua categorie, **locotenent-colonelul Ion Creţulescu** a ocupat **locul 3. (C.P.)**

Lotul sportiv întrunit reprezentând Forţele Aeriene ale României la Campionatul Militar de Cros, finala pe Ministerul Apărării Naţionale

Redacţia "CER SENIN"
Şoseaua Bucureşti-Ploieşti, km 10,5, sector 1, Bucureşti
Telefon/Fax: **021/231. 53. 82**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
B 222.02; C 1011.00

REDACTOR -ŞEF:
comandor DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACŢIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAŞCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU,
IONEL IONIŢĂ;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR:
sergent-major ANGELICA CIOBÎCĂ

TIP~RIT LA C.C.A. INTACT S.A.